

Livshistorier

Forskning viser, at et aktivt arbejde med livshistorier sammen med mennesker med demens er med til at understøtte kvaliteten af den personcentrerede omsorg og relationen mellem omsorgsgiver og personen med demens.

Livshistorier er vigtige for at fastholde identitet og selvforståelse, og de giver muligheden for at se personen bag demenssygdommen. At arbejde med livshistorie er relateret til – men ikke det samme som – at arbejde med reminiscens.

[Du kan læse mere om reminiscens her](#)

At kende til livshistorien og bruge den aktivt er grundlæggende i omsorgen for personer med demens. Vores livshistorier understøtter vores selvforståelse og identitet. Når en person med demens ikke længere kan holde fast i fortællingen om sit eget liv pga. hukommelsessvigt, trues identiteten og erkendelsen af at være en bestemt person.

En person med demens kan have svært ved at forstå det, der opleves nu, fordi det ikke er muligt at sætte det i relation til tidligere erfaringer, og det kan være vanskeligt at se sit liv i sammenhæng med fortiden.

Derfor er det af stor værdi for personen med demens at være sammen med andre, der kender livshistorien, som kan henvise til denne i den daglige kontakt og dermed hjælpe med at opretholde personens identitet og styrke selvbilledet. Livshistorien kan inddrages i den enkeltes hverdagsliv og kan være personalets nøgle til at skabe meningsfulde aktiviteter og trivsel for personen med demens.

Når en person med demenssygdom får besøg af hjemmeplejen eller flytter i plejebolig, er det derfor essentielt, at plejepersonalet har mulighed for at få kendskab til personens livshistorie med detaljerede beskrivelser af betydningsfulde hændelser, mennesker, bedrifter, følelser og holdninger.

Livshistorien skal allerhelst være fortalt eller nedskrevet af personen selv, hvis vedkommende er i stand til dette, eller foregå som samtale med personen selv og nærmeste pårørende. Livshistorien kan anvendes af personalet i det daglige arbejde til at finde samtaleemner, der bringer glæde og til at finde ideer til dagligdagsaktiviteter.

Indretningen af hjemmet, møbler, billeder og brugsgenstande, er også et udtryk for personens livshistorie og er med til at fortælle, hvem vedkommende er og hvilke præferencer og vaner personen har haft livet. Derfor er det vigtigt, at mennesker med demens har personlige og kendte ejendele omkring sig som fx billeder af sine kære.

Kilder

Jensen, A. M. (2015). Reminiscens, livshistorie og demensomsorg. *Gerontologi*, 31(2), 14-17.

[Dansk Gerontologisk Selskab](#)

McKeown, J., Clarke, A., Ingleton, C., Ryan, T., & Repper, J. (2010). The use of life story work with people with dementia to enhance person-centred care. *International Journal of Older People Nursing*, 5(2), 148-

158.

[PubMed](#)

Elfrink, T. R., Zuidema, S. U., Kunz, M., & Westerhof, G. J. (2018). Life story books for people with dementia: a systematic review. *International psychogeriatrics*, 30(12), 1797-1811.

[PubMed](#)

Senest opdateret: 24. november 2020